

[Foged.]

Men det, vi skal beskæftige os med her, de nye forhandlinger, der skal føres, skal ikke være tilfældigheder; de må dreje sig om forholdsregler, vi nogenlunde kan overse, og hvis virkning vi kan bedømme.

Som sagt, året 1961 skal nok blive husket, og jeg tror, det også vil blive husket af den høje regering. Følgerne af det, der skete i 1961, var, at hjemmemarkedspriserne steg, alene fra januar 1961 til januar 1962 med 7 pct., og det var vore egne forhold, der var årsag til disse stigninger; det kan bl. a. ses af den kendsgerning, at importerede varer ikke steg. Lad være, at regeringen ikke har direkte indflydelse på arbejdsmarkedets parter, men overenskomsterne smittede af på statens lønområde, og endnu fortsætter denne afsmittende virkning; jeg nævnte tidligere de 47 mill. kr. til tjenestemændene, der skal forhandles om i næste uge. Alle synes, de skal have forhøjelser for at nå op på samme højde som alle andre, og pristalssystemet hjælper os langsomt — men sikkert — endnu længere og endnu hurtigere op, end vi ville komme med såkaldte rene løn aftaler.

Venstre har givet udtryk for, at en fortsættelse af forhandlingerne om en omsætningsafgift kun har vor tilslutning under den forudsætning, at der virkelig bliver realitetsdrøftelser også om pristallet og skatterne. Allerede nu kan der for øvrigt konstateres pristalsstigninger for masser af varer på rundt regnet 3 pct. Når dertil kommer, at statens drifts- og anlægsvirk-somhed forøges med 800 mill. kr., og når presset på byggevirksomheden er lige så stort som tidligere, kan enhver se, at svik-møllen er i forøget fart, og et valutaunderskud vil uundgåeligt blive følgen.

Det er på tide, at der føres alvorlige for-handlinger om fremtidens økonomiske ud-vikling. Den længe debatterede skattere-form må bringes til verden og bringes til verden med de forskellige ting, som til-syneladende ikke interesserer det ærede medlem hr. Peter Nielsen særlig meget, men som interesserer os. De manende ord fra den økonomiske årsoversigt må tages til efterretning, og da den højtærede økonomi-minister i udvalget har erklæret sig enig i den økonomiske årsoversigts bedømmelse, må vi forvente, at den også tages til efter-

retning. Det kan måske være lidt bittert for den højtærede økonomiminister, at kritikken så direkte rammer det område, hvor han selv har haft ledelsen, selv har været minister nu et stykke tid.

Nu er udvalgsarbejdet omkring udskrivningsloven afsluttet, og venstre har givet tilsagn om fortsat medvirken til nye udvalgsforhandlinger, men spørgsmålet om proportionalbeskatningen og om sambeskatningen må bringes ind i forhandlingerne; det samme gælder ejendomsbeskatningen, og vi peger også endnu en gang på de op-sparingsfremmende foranstaltninger, på skatter og pristal og på — for at man ikke skal glemme det — at vi også ønsker, at der herunder skal føres forhandlinger om bolig- og lejelovene. Regeringen må komme med den helhedsløsning, som hele landet ønsker, for at man kan komme ind i rolige økonomiske forhold.

Under de sidste forhandlinger i udvalget forsøgte vi som allerede sagt at få tilsagn om en hurtig forøgelse af opsparingsfrem-mende lovforanstaltninger, og vi sagde, at vi ville stemme for udskrivningslovforslaget ved tredje behandling, såfremt regeringen ville give tilsagn herom. Det blev afvist af regeringen, og venstre finder derfor, at der er en så stor mangel ved denne udskrivnings-lov, at vi ikke kan tage det direkte medansvar. Vi vil derfor ved tredje behandling undlade at stemme. Regeringen har ført os til denne position og må alene tage ansvaret, indtil konstruktive skattereformer kan samle en bred tilslutning i dette ting, forhåbentlig på en sådan måde, at den økonomiske ud-vikling i landet da kommer ind i en rolig gænge.

Poul Møller: Den højtærede statsminister, der nu forlod tinget, har i går i Handelsstandens Klub holdt en tale, som nok kunne kræve nogle kommentarer herinde. Den højtærede statsminister lignede dér, som det ærede medlem hr. Foged nævnte, den politiske situation ved en fodboldkamp, og sagde, at nu havde vi fået pausen mellem første og anden halvleg. Det er muligt, at den højtærede statsminister opfatter dette som en pause, og i en sådan pause kan der måske være grund til at gøre op, hvem der har begået selvmål, hvem der har lavet straffespark, og hvem der har været